

LỜI TỎ TÌNH

THÁNG 07-2021

**ĐỒNG HÀNH VỚI NGƯỜI TRẺ
TRONG ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH**

THÁNG 07-2021
PM. CAO HUY HOÀNG

LỜI TỎ TÌNH

THÁNG 07-2021

ĐỒNG HÀNH VỚI NGƯỜI TRẺ TRONG ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thắp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến

PM. Cao Huy Hoàng

30-06-2021

01/7 THỨ NĂM TUẦN 13 TN

St 22,1-19; Mt 9,1-8.

TIN VÀO QUYỀN NĂNG CỦA THIÊN CHÚA

“Họ tôn vinh Thiên Chúa đã ban cho loài người quyền năng như thế”.

Chúa Giê-su chữa lành người bất toại trước mắt mọi người. Người nói: “Hỡi con, con hãy vững tin, tội con được tha rồi”. Nhiều luật sĩ bất ý cho rằng Người đã phạm thượng vì lấy quyền gì mà tha tội. Còn dân chúng thì đơn sơ đón nhận Chúa Giê-su và tôn vinh quyền năng của Thiên Chúa nơi Người. Hai thái độ đón nhận, nhưng tương phản.

Con người vẫn để lộ ra cái tâm ganh tỵ, không muốn ai hơn mình từ kiến thức, tài năng, đến kinh tế... bởi vậy mới có chuyện “Đêm nằm nghĩ mãi không ra, tại sao người ấy lại là... ông nọ, bà kia”. Thực tế cho thấy: Người đã không có, lại cũng không được gì cả, bởi họ kiêu căng nghĩ rằng cái có, cái được là của mình, là tự sức mình. Người có, người được mà nghĩ là tự sức mình mà có, thì cái có cái được đó, cũng sẽ có cánh mà bay. Chỉ người xác tín rằng cái mình có, cái mình được là bởi Chúa ban cho, thì cái có cái được ấy mới đích thực là cái bền vững. Kiến thức của ta, là tự sức ta sao?

Cách suy nghĩ của những luật sĩ, rằng: “Ông ấy lấy quyền gì...”, chẳng khác nào cách suy nghĩ của những chiếc bình sành muốn nói với ông thợ gốm, rằng: “Ông có quyền gì mà phục hồi chúng tôi, những chiếc bình sành đã bị bể”.

Ngày nay, con cái chúng ta, và cả chúng ta nữa đang bị ảnh hưởng cách sống vô thần và chỉ tin vào tiền bạc, vật chất. Bởi thế, đã có nhiều thanh thiếu niên đã lỡ sa đà hư hỏng không muốn tin vào Chúa Giê-su, nhưng tin rằng chỉ có tiền mới cứu được họ... và cuối cùng là buông xuôi, thất vọng, không làm lại cuộc đời, để trôi đi vô nghĩa. Thật đáng tiếc.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tin chắc vào Chúa Giê-su, để phục hồi sự sống đức tin cậy mến trong gia đình. Amen.

01/7 THỨ NĂM TUẦN 13 TN

St 22,1-19; Mt 9,1-8.

TRƯỚC TIÊN LÀ XIN ƠN CHỮA LÀNH PHẦN HỒN

Hãy chỗi dậy vác chông mà về (Mt 9, 6)

Người bại liệt có lòng tin. Những người khiêng người bại liệt có lòng bác ái. Chúa Giê-su nói với người bại liệt: Tội con đã được tha. Tội được tha vì lòng tin của chính đương sự. Tội được tha nhờ lòng bác ái kêu xin của người khác, những người giúp đỡ anh ta. Các kinh sư không tin Chúa Giê-su có quyền tha tội. Các ông muốn thấy ngay việc chữa lành phần xác thôi. Các kinh sư vốn là như thế, một phần do họ không tin Con Thiên Chúa, một phần do họ muốn thỏa mãn cái đức tin thực dụng. Vì thế, Chúa Giê-su đã tỏ quyền năng của Thiên Chúa khi bảo người bại liệt “Hãy đứng lên, vác chông mà về”. Và Người bại liệt đã đứng lên vác chông về trước mặt họ.

Chúa Giê-su chữa lành cho chúng ta bệnh phần hồn với ơn tha thứ qua bí tích hòa giải. Chúa muốn chúng ta trước tiên được ơn chữa lành ấy, để sống trong ân sủng Ngài. Thế nhưng, chẳng khác nào các kinh sư, chúng ta lại muốn trước tiên Chúa chữa lành cái nghèo đói, túng khổ, chữa cái nợ nần, bệnh tật phần xác. Chúa muốn chúng ta trước tiên được sự sống đời đời. Chúng ta lại muốn trước tiên được sự sống đời này. Lời Chúa không muốn chúng ta sống kiểu “Có thực mới vực được đạo” nữa. Kiểu sống ấy là của các kinh sư. Lời Chúa mời gọi chúng ta hãy tha thiết với ơn chữa lành phần hồn, là ơn được hòa giải với Thiên Chúa và với mọi người, nhờ đời sống công chính theo chuẩn mực là sống Tin Mừng giữa đời.

Ước gì các gia đình sẽ rà soát lại suy nghĩ và hướng sống của mình: nhu cầu cho sự sống nào là ưu tiên, phần hồn hay phần xác, và nhờ ơn Chúa, mà chấn chỉnh lại cuộc sống.

Lạy Chúa Giê-su, xin cho các gia đình yêu mến Chúa, và siêng năng đến bí tích giải tội, để được ơn tha thứ, giao hòa, và tin rằng: mọi thứ khác, Chúa sẽ ban cho sau. A men.

02/7 THỨ SÁU TUẦN 13 TN

St 23,1-4.19;24,1-8.62-67; Mt 9,9-13.

YÊU THƯƠNG KẺ CÓ TỘI

“Tôi không đến để kêu gọi người công chính, mà để kêu gọi người tội lỗi”. (Mt 9, 13)

Trong mắt dân Do Thái thời bấy giờ đám người thu thuế là phường gian ác, tội lỗi, vì cấu kết với đế quốc Roma mà bóc lột nhân dân. Chúa lại gọi người thu thuế Matthêu theo Chúa, và ông ấy đã theo Người. Sau đó, Chúa Giê-su lại đến nhà Matthêu và ăn uống với bạn bè của ông ấy là đám thu thuế gian ác. Những người Pha-ri-sêu, không muốn tin Con Thiên Chúa lại có cơ hội dè bida rằng Giê-su không thể là Thiên Chúa, vì gần gũi, giao du với người tội lỗi. : *“Sao Thầy các anh lại ăn uống với bọn thu thuế, và quân tội lỗi như vậy?”*.

Lòng nhân từ của Thiên Chúa lớn hơn mọi thứ hình thức sống, lớn hơn mọi thứ luật lệ, lễ tục, và còn lớn hơn mọi thứ của lễ lễ mễ bên ngoài. Chúa đến kêu gọi người tội lỗi. Chúa gặp gỡ, cảm thấu nỗi lòng người tội lỗi và mở cho họ một con đường trở về với Chúa, trở về với đời sống công chính. Xin đừng đóng vai Pharisiêu khi chúng ta nhìn thấy các mục tử của mình nhân lành xót thương đoàn chiên, sống hòa đồng gần gũi đoàn chiên, kể cả những người xấu xa thấp hèn, tội lỗi. Xin đừng đóng vai quan án khi nhìn thấy anh em mình tỏ lòng thương nhân hậu bước xuống với người nghèo khổ, người bệnh tật, kẻ chống đối, người tội lỗi. Xin đừng dè bida những ai đang cúi thấp đời mình xuống mà phục vụ những kẻ nghèo đói, đau khổ, bần cùng. Nhưng hãy, vui mừng vì họ đang thực hiện đúng cách của Chúa Giê-su: *“Tôi không đến để kêu gọi người công chính, mà để kêu gọi người tội lỗi”*.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình hiền lành khiêm nhượng, để có thể thấu hiểu nỗi lòng yêu thương của Chúa dành cho con người hèn mọn. Và xin cho các gia đình có lòng nhân hậu của Chúa, luôn ân cần phục vụ mọi người. Amen.

03/7 LỄ THÁNH TOMA TÔNG ĐỒ

Ga 20, 24-29

CHÚA ĐANG HIỆN DIỆN NƠI NGƯỜI ĐAU KHỔ
“Phúc thay những người không thấy mà tin!” (Ga, 20, 29)

Chúa Giê-su nói với Tô-ma: “Hãy xỏ ngón tay con vào đây. Hãy thọc bàn tay con vào đây”. Chúa Giê-su cũng đang nói với chúng ta rằng, muốn nhận ra sự hiện diện của Chúa, hãy chạm vào nỗi đau của tha nhân, hãy xỏ ngón tay vào những lỗ đinh do bất công, do sự dữ đóng vào người anh em, hãy thọc bàn tay vào những thương tích nơi quả tim rách toạc ra vì sự vô cảm, dửng dưng, tàn ác. Chúa đó! Chúa không ở đâu xa. Chúa đang hiện diện giữa chúng ta, nơi những con người đau khổ vì người khác. Phúc cho những người không thấy Chúa, mà tin Chúa đang hiện diện nơi tha nhân. Phúc cho những người không thấy Chúa để nói lời yêu Chúa, nhưng thấy anh em mình đang đau khổ, mà tỏ lòng thương và ra tay cứu giúp anh em. Chính khi Tô-ma thấu hiểu được chân lý này, Tô-ma đã được Thánh Thần mở miệng tuyên xưng: “Lạy Chúa của con, lạy Thiên Chúa của con”.

Đừng cứng lòng tin nữa. Hãy tin và tỏ bày niềm tin ấy bằng một đức ái sống động. Niềm vui và bình an thực của chúng ta là khi chúng ta dám đập cánh cửa ngục tù kiêu căng ích kỷ của mình, mà bước ra để gặp gỡ, ủi an, thương xót những con người mang đầy dấu đinh, dấu đồng, những con người đau khổ. Bao lâu chúng ta chưa dám đập cánh cửa kiêu căng, chưa dám đập cái lô cốt ích kỷ, chưa dám phá đổ cái lâu đài cầu an riêng tư, thì bấy lâu chúng ta chưa đi ra, và cũng chưa ra đi được, để mà nhìn thấy Thiên Chúa nơi anh em mình đang nghèo đói, khổ đau, đang cần ta tỏ bày tình yêu Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra Chúa đang hiện diện nơi những người đau khổ, và họ mặc lấy lòng xót thương của Chúa mà đi ra, ra đi, bước xuống, cúi xuống, chạm xuống để xoa dịu nỗi đau nơi những lỗ đinh, vết đồng.. ... A men.

03/7 THỨ BẢY TUẦN 13 TN

St 27, 1-5. 15-29; Mt 9, 14-17

KHÔNG CÓ MỘT VỊ THÁNH BUỒN

“Làm sao các phù rể có thể buồn rầu khi tân lang còn đang ở với họ”.

Không có một ông thánh buồn. Không có một bà thánh ủ dột, thờ than, rên rỉ. Càng không có một ông bà thánh phiền muộn, lo âu. Thánh là phải luôn hân hoan, vui mừng, hồn nhiên, đơn sơ, thanh thản, thoải mái, hy vọng, dễ mến và nhất là sống chan hòa yêu thương với mọi người.

Có người vừa vẫn luôn tự hào, luôn tuyên xưng rằng tôi là người Công Giáo, tôi tin vào Chúa, hoặc hơn thế nữa, tôi là ông kia bà nọ trong Giáo xứ, tôi học biết kinh thánh, thuộc Tin Mừng... vừa vẫn sống trong tình trạng buồn bã, phiền muộn, lo âu, vừa kêu rêu, rên rỉ, than vãn về nỗi bất hạnh của mình.

Sao lại vô lý thế? Đã nói là biết, là thuộc Tin Mừng, thì tại sao cuộc sống chúng ta lại chẳng vui mừng, mà lúc nào cũng âu sầu buồn bã, cau có, khó chịu? Cách sống ấy có phải là tín hiệu cho biết chúng ta chưa sống Tin Mừng và chưa cảm nếm được niềm vui của Tin Mừng chẳng?

Có một người cha dặn dò các con: “Cuộc sống này dẫu thế nào đi nữa, các con cũng phải lạc quan hy vọng thì mới vượt qua được”. Lạc quan hy vọng theo cách ấy mới chỉ là đức tính nhân bản cần có. Nhưng nhắm vào đâu mà lạc quan, mà hy vọng? Nếu người trần gian nhắm vào tài sức riêng mình mà còn dám lạc quan hy vọng, thì người công giáo tại sao không đủ tin vào sức Chúa mà sống trong lạc quan hy vọng được. Hóa ra, đức tin của chúng ta chỉ là đức tin nói...

Thánh Phao-lô mời gọi chúng ta hãy sống đức tin cụ thể thế này: “Anh em hãy vui mừng trong hy vọng, kiên nhẫn trong gian truân, và chuyên cần cầu nguyện”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình cụ thể sống Tin Mừng qua cách sống yêu thương, vui mừng, và hy vọng. Amen

04/7 CHÚA NHẬT 14 THƯỜNG NIÊN.

Ed 2,2-5; 2Cr 12,7-10; Mc 6,1-6.

TƯỚNG KỶ DỊ, HÓA RA LÀ KỶ DIỆU

“Không một tiên tri nào mà không bị khinh bỉ ở quê hương”.

Con người đã bắt đầu mất đi sự tôn trọng nhau, từ sau khi tổ tông phạm tội. Có người nói vui rằng con người đã có cùng một họ Đổ tự nguyên xưa, bởi giống dòng Đổ Thừa Em, Đổ Thừa Anh, Đổ Thừa Rấn, Đổ Thừa Hoàn Cảnh... Rồi từ căn tội kiêu căng ấy, thời nào cũng thế, ai cũng muốn mình vượt trội hơn ai, và người nghèo khổ thấp bé vẫn luôn là giai cấp bị khinh khi bị nhục. Thiên Chúa hẳn biết rõ điều đó, nhưng Người đã sai Con của Người đến trần gian trong thân phận bé nhỏ nghèo hèn, từ Be lem, đến Nagiareth, và suốt đời.

Bởi thế mới có chuyện Chúa Giê-su bị chính người đồng hương từ chối, dẫn cho họ thấy nhãn tiền bao việc lạ lùng, bao lời khôn ngoan. Với họ, một đại nhân không thể xuất thân từ gia đình nghèo hèn khốn khổ. Hóa ra Thiên Chúa vẫn thực hiện bao điều kỳ diệu mà con mắt loài người cho là kỳ dị.

Thiên Chúa đảo lộn mọi cái nhìn, mọi suy nghĩ của chúng ta. Điều mà chúng ta cho là lớn lao vĩ đại bỗng đã trở thành bé nhỏ, hư không trước mặt Chúa. Và điều mà chúng ta cho là bé nhỏ, thì thực là vĩ đại lớn lao. Chúa hạ người quyền thế, nâng cao người hèn mọn. Chúa cho người giàu có trở về tay không, và cho người tay không trở nên giàu có.

Kinh nghiệm ở đời của tiên nhân cũng cho biết, người mà trước đây ta xem thường khinh bỉ, sẽ có ngày, họ lại là những con người mà chúng ta phải cúi mình, nể phục.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình đón nhận Đức Giê-su và Lời của Người, ngay cả trong những con người bé nhỏ cùng khổ. Xin cho đừng có ai khinh khi ai, nhưng xin cho mọi người quý mến những người bé nhỏ, vì tin rằng Chúa đang thực hiện nơi họ một chương trình vĩ đại. Amen.

05/7 THỨ HAI TUẦN 14 TN

St 28,10-22A; Mt 9,18-26.

ĐỨC TIN CHỮA LÀNH, ĐỨC TIN CỨU SỐNG

“Con gái tôi mới chết, nhưng xin Ngài đến, nó sẽ sống lại”

Không có bệnh tật trầm kha, nan trị nào mà Chúa Giê-su không chữa lành được. Và cũng không có tội lỗi nặng nề gớm ghiếc nào mà Thiên Chúa không thể tha thứ được. Ngay cả sự chết của thân xác này, cũng đã được hóa giải thành lối vào sự sống vĩnh cửu; hạt bụi tưởng vô danh kia lại còn có tương lai là hạt bụi phục sinh trong Nước Thiên Chúa ở đời sau. Điều quan trọng hơn cả là liệu chúng ta có đủ sức tin vào quyền năng và lòng thương xót của Người không, và có đủ yêu mến đặt niềm hy vọng nơi Người không.

Tin Mừng cho chúng ta biết Chúa Giê-su chữa lành nhiều thứ bệnh tật, cứu sống cả người đã chết, nhưng trường hợp được cứu chữa nào cũng bày tỏ một niềm tin vững vào Thiên Chúa. “Lạy Ngài, con gái tôi vừa mới chết, nhưng xin Ngài đến đặt tay trên nó, thì nó sẽ sống lại”. “Nếu tôi được chạm đến áo Người thôi, thì tôi sẽ được khỏi” Và Chúa Giê-su nói: “Đức tin của con đã cứu thoát con”.

Những người trẻ, con cái chúng ta hôm nay đang gặp vấn đề nan giải trong thời đại này là: không biết mình bệnh, hoặc buông xuôi không muốn chữa lành, và nhất là không biết mình có tội, hoặc không tha thiết với ơn tha tội vì không muốn, không cần sống công chính. Có nhiều người trẻ nghiện game, nghiện hút chích, nghiện ngáo, nghiện ảo, nghiện đề đóm, nghiện cá độ, nghiện sex, nhưng không hề nhận ra rằng như thế là bệnh hoạn, là tội lỗi. Cha mẹ đau khổ, ước muốn và cầu xin cho con được chữa lành, mà chính con không muốn. Đừng nghĩ bó tay! Chúa muốn chúng ta tin và kiên trì cầu xin.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình kiên trì cầu xin cùng với các hy sinh, cho con cái họ được ơn Tin vào Chúa, và ơn khát khao được chữa lành, ơn khát khao sống công chính. Amen.

06/7 THỨ BA TUẦN 14 TN

St 32,22-32 (Hoặc Hr 32,23-33); Mt 9,32-38.

XIN LÀM NGƯỜI ĐI MÓT LÚA

“Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt thì ít”.

Cụ ông 75 tuổi, sơ gan cổ trướng, nằm trần truồng, đau đớn, la hét trong nhà. Anh thanh niên hàng xóm say rượu nghe la hét, đứng trước nhà ông, và chửi vào: “Ông Thận ơi, ông mà la hét nữa, tui kêu cha Diễm xuống quát cho ông mấy phát ngay đó nhé”. Ông Thận la to hơn: “Mày kêu ông cha xuống đây đi. Tưởng tao sợ hả. Tao đã từng học giáo lý ở nhà thờ nhỏ Quy Nhơn từ những năm 1950 nghe mày”. Một hội viên Legio nhà ở gần đó, nghe vậy, qua thăm hỏi ông Thận... và kết quả là ông mời Cha Diễm xuống. Một tuần sau, ông Thận được rửa tội. Một tháng sau, ông Giacôbê Hồ Thận qua đời!

Ông Hieronimo Nguyễn Cúc, người hội viên Legio nói với mọi người: “Tôi chỉ là người đi mót lúa”.

Hạt giống Lời Chúa đã được gieo hồi nào chẳng ai hay. Hạt đã nảy mầm và đã trở sinh bông trái. Chúa đã sai bao thợ gặt đến để gặt về cho Chúa những bó lúa nặng trĩu bông vàng. Nhưng chắc hẳn trên đồng lúa kia, còn biết bao bông lúa sót...

Lời Chúa mời gọi chúng ta hãy cầu xin Thiên Chúa ban thêm nhiều những thợ gặt nhiệt tâm nhiệt tình trên cánh đồng nhân loại, để gặt về cho Nước Chúa những tâm hồn đang khát khao công chính, khát khao cứu rỗi. Và cũng hãy cầu xin Chúa cho chính chúng ta, cho gia đình chúng ta luôn nhiệt tình cộng tác với Giáo Hội để mở rộng Nước Chúa.

Ước gì trong cuộc sống đời thường, mỗi người luôn được ơn nhạy bén của người mót lúa trước những nỗi đau đẽ chạnh lòng, nhạy bén trước những khát khao chân chính để đáp ứng, nhạy bén trước những dấu chỉ tình thương của Chúa để đem tình thương của Chúa đến cho mọi người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình được ơn làm người mót lúa nhạy bén và chăm chỉ trong cuộc sống đời thường. Amen.

07/7 THỨ TƯ TUẦN 14 TN

St 41,55-57;42,5-7A.17-24A; Mt 10,1-7.

HỒNG ÂN ĐƯỢC SAI ĐI

“Tốt hơn là hãy đến với các con chiên lạc nhà Ít-ra-en”

Thế gian không ngờ tới, không thể hiểu nổi, và cũng khó chấp nhận, vì 12 ông mà Chúa chọn làm môn đệ toàn là những con người quá tầm thường, chẳng tài cán, chẳng học vị, chẳng nổi trội gì hơn ai. Vài người lại có một quá khứ chẳng tốt đẹp gì. Nhưng, chúng ta tin “Chúa không lầm”, vì Chúa đã chọn, rồi ban quyền trừ quỷ và chữa bệnh cho các ông. Chúa sai các ông đi và đặt ưu tiên đến với các con chiên lạc nhà Israel. Mười hai con người bé nhỏ ấy, đã đi khắp thế gian rộng lớn mênh mông, và hạt cải Tin Mừng nhỏ bé, đã trở thành cây cao cho muôn chim nương ẩn. Việc Chúa làm thật kỳ diệu.

Dẫu bất xứng, mỗi chúng ta cũng đã được Chúa mời gọi và sai đi. Chúa cũng đã chuẩn bị cho chúng ta những hành trang cần thiết để ra đi. Vậy thì điều quan trọng là hãy nhớ rằng, chúng ta là người đã nhận được để cho đi, chứ tự chúng ta đã chẳng có gì, chẳng là gì. Hãy khiêm nhường nhận ra sự thiếu thốn hèn kém của mình, để có thể thấu cảm và hạ mình xuống thấp với những người bé mọn, lạc loài....Lạc vì thất vọng trong cảnh bệnh tật, đói nghèo, nợ nần...Lạc vì mê muội bả phù vân, lạc thú...Lạc vì kém tin sự hiện diện của Thiên Chúa nơi Giáo hội, nơi những nhân chứng...Lạc vì cố tình loại trừ Thiên Chúa ra, lại cố tình bám víu, nương cậy vào những thực tại trần gian chóng vánh, mà xem là cứu cánh.

Ước gì những con chiên lạc trong các gia đình được tìm lại cho Thiên Chúa. Ước gì các gia đình luôn tạ ơn Chúa vì hồng ân được chọn để sống Tin Mừng bình an trong gia đình, và được sai đi để mang Tin Mừng bình an ấy đến mọi người.

Lạy Chúa, xin Chúa soi sáng, thúc đẩy những con chiên lạc trong nhà chúng con, biết sớm tìm về sống trong ân sủng của Chúa, để cả nhà cùng sum họp ca tụng Chúa. Amen.

08/7 THỨ NĂM TUẦN 14 TN

St 44,18-21.23B-29;45,1-5; Mt 10,7-15.

ĐÓN NHẬN VÀ SẼ CHIA HỒNG ÂN TIN MỪNG

“Anh em đã được cho không, thì cũng phải cho không như vậy” (Mt 10, 8b)

Chúa Giê-su sai các môn đệ ra đi và căn dặn những điều cần thiết cho người thi hành sứ vụ rao giảng Tin Mừng. Tin Mừng là quà tặng quý giá mà các môn đệ đã nhận được cách nhưng không, nghĩa là, nhận được do lòng thương của Thiên Chúa, chứ không phải nhận được vì công trạng hay tài năng, trí hiểu của mình. Vì thế, khi mang Tin Mừng đến cho người khác, các môn đệ cũng phải cho đi cách nhưng không như vậy: cho đi vì phần rỗi của mọi người, chứ không vì phần lợi lộc cho riêng mình; cho đi để danh Chúa cả sáng chứ không vì tìm hư danh tên tuổi cho mình...

Các môn đệ đã được ơn thứ tha, ơn chữa lành, thì cũng mang ơn thứ tha ơn chữa lành đến cho mọi người. Tuyệt đối không cầu an, không bận tâm vật chất, nhưng chỉ lo mang Tin Mừng bình an, là chính Đức Giê-su đến cho mọi người.

Chúng ta cũng đã được lãnh nhận bao hồng ân Chúa, và lãnh nhận để cho đi.. Cho đi, chứ không phải mua bán hay đổi chác chút danh lợi; cho đi để được cho người nhận, chứ không phải để được cho người cho; cho đi tất cả chứ không phải nhỏ giọt lưng chừng nuôi tiếc; cho đi đến hơi thở cuối cùng .....

Ước gì vợ chồng nhận ra sứ vụ loan Tin Mừng cho nhau, sứ vụ cùng nhau loan Tin Mừng cho con cái, cho gia đình. Ước gì các gia đình nhận ra hồng ân được sai đi, để sống Tin Mừng giữa đời thường, và niềm vui Tin Mừng trong gia đình êm ấm thuận hòa yêu thương của chúng ta là lời chứng hùng hồn cho Tin Mừng và tình yêu cứu độ của Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình cộng tác với Giáo Hội Loan Tin Mừng, bằng việc lắng nghe và thực hành Lời Chúa, xây dựng một gia đình công giáo hạnh phúc, bình an. Amen.

09/7 THỨ SÁU TUẦN 14 TN

St 46,1-7.28-30; Mt 10,16-23.

LUÔN CÓ CHÚA THÁNH THẦN PHÙ TRỢ

“Không phải chính các con nói, nhưng là Thánh Thần của Cha các con”.

Chúa Giê-su biết rõ hoàn cảnh sống và làm chứng cho Tin Mừng giữa thế gian này là không đơn giản dễ dàng chút nào. Bởi thế, Người nói: “Các con đừng lo nghĩ phải nói thế nào.... Không phải các con nói, nhưng chính là Thánh Thần của Cha các con nói trong các con”.

Quả thực, sứ vụ Loan Báo Tin Mừng luôn phải đương đầu với những thách đố. Người cho đi sẵn sàng cho đi, nhưng kẻ đón nhận thì chưa hẳn đã sẵn sàng đón nhận. Có khi không những không sẵn sàng đón nhận, mà lại còn có những thái độ chống đối, cấm cách, bắt bớ, và ngay cả giết hại tàn sát những người sống và loan báo Tin Mừng. Theo cách nói của Đức Cố Giám Mục Giuse Vũ Duy Thống, đó là sứ mệnh và số mệnh của người loan báo Tin Mừng. Ngài muốn nhắc với chúng ta về ý của Lời Chúa hôm nay: đón nhận sứ mệnh của Chúa Giê-su là chấp nhận số mệnh hăm hiu bi đát cùng với Người.

Có thể là người đời rất ngạc nhiên vì người công giáo kiên trì làm chứng cho Nước Thiên Chúa, bất chấp mọi thử thách gian nan. Còn chúng ta, chúng ta biết rõ có thể chấp nhận số mệnh vì tin rằng: luôn có sức mạnh của Chúa Thánh Thần phù trợ chúng ta. Bởi thế, một mặt phải can đảm sống Tin Mừng lợi ngược dòng đời, mặt khác phải luôn cầu xin ơn Chúa Thánh Thần phù trợ mới có thể kiên trì với sứ mệnh.

Ước gì người làm khó chúng ta trong việc sống Tin Mừng, không phải là người nhà của chúng ta. Và nếu có, thì chính gia đình là địa chỉ đào tạo chúng ta chu toàn sứ mệnh với ơn Thánh Thần để sống yêu thương, khoan dung, tha thứ.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn cầu xin ơn Chúa Thánh Thần, để có thể sống và loan báo Tin Mừng. Amen.

10/7 THỨ BẢY TUẦN 14 TN

St 49,29-32;50,15-26A; Mt 10,24-33.

LÀM VIỆC VỚI CHÚA, VỚI GIÁO HỘI

“Các con đừng sợ những kẻ giết được thân xác”.

Nói tiếp những chỉ thị về việc sai đi, Chúa Giê-su nói: “Các con đừng sợ những kẻ giết được thân xác, nhưng không thể giết được linh hồn. Các con hãy sợ Đấng có thể ném cả xác lẫn hồn xuống địa ngục”.

Hóa ra, việc sống và loan báo Tin Mừng, trước tiên, là việc mang lại phần rỗi cho chính chúng ta. Ấy thế mà lâu nay có người nghĩ lầm rằng: tôi sống Tin Mừng và loan Tin Mừng là tôi làm việc cho Chúa, cho Giáo Hội. Có lẽ nào Thiên Chúa quyền phép vô cùng lại phải nhờ đến tôi thì Nước Người mới trị đến, danh Người mới cả sáng sao? Ước gì đây là cơ hội tốt mà chúng ta phải chấn chỉnh lại lối nghĩ suy của chúng ta. Bây giờ, tôi phải hiểu ra điều này: Chúa đã chọn tôi, sai tôi đi, để tôi làm việc với Chúa, với Giáo Hội, vì phần rỗi của tôi và của mọi người, chứ không phải làm việc cho Chúa, cho Giáo Hội.

Và khi đã thâm tín rằng, sống và loan báo Tin Mừng là vì phần rỗi của tôi trước tiên, và sau đó là vì phần rỗi của mọi người, thì tôi có thể vui mừng đón nhận lời Chúa hôm nay: “Các con đừng sợ những kẻ giết được thân xác...”. Và từ ấy, luôn nhiệt tình bất chấp mọi hiểm nguy, mọi đau khổ.

Với ý hướng “làm việc với Chúa, với Giáo Hội”, các gia đình sẽ cảm thấy thoải mái, vui vẻ, hân hoan, và nhiệt tình hơn trong việc sống Lời Chúa trong gia đình, và qua cách sống ấy, loan báo Tin Mừng bình an cho mọi người. Và hơn thế nữa, nếu cả nhà cùng xác tín rằng: “Sống và loan báo Tin Mừng” là niềm hy vọng cả nhà sẽ còn được trùng phùng sum họp hạnh phúc trong Nước Chúa, vĩnh cửu.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình trân trọng, quý chuộng, và đặt định việc sống Lời Chúa vào việc ưu tiên, vì phần rỗi của cả nhà, và nên nhân chứng Tin Mừng cho trần gian. Amen.

11/7 CHÚA NHẬT 15 THƯỜNG NIÊN.

Am 7,12-15; Ep 1,3-14 (Hoặc Ep 1,3-10A); Mc 6,7-13.

YÊU SỐNG LỜI CHÚA, TỪ BỎ MỌI SỰ

“Người bắt đầu sai các ông đi” (Mc 6, 7)

Được sai đi là một vinh dự. Vinh dự vì được chính Con Thiên Chúa sai đi. Vinh dự vì được cộng tác với kế hoạch cứu rỗi của Thiên Chúa. Vinh dự vì được làm nhiệm vụ của chính Con Thiên Chúa, và như thế là, hẳn nhiên, phải xem việc sẽ phải chết như con Thiên Chúa cũng là một vinh dự. Chúa Giê-su muốn huấn luyện các môn đệ của người dần dần đi vào cuộc khổ nạn và cái chết vinh dự của Người, với niềm tin Phục Sinh và sự sống đời sau. Trước tiên là từ bỏ những ràng buộc của thế gian, vật chất, tiền bạc và các sự thụ hưởng mà tiền bạc mang lại. Kế đến là, vì danh Chúa, vì mở rộng nước Chúa, có thể và sẵn sàng khước từ luôn sự an ninh của cuộc sống trần gian. Và cuối cùng là chấp nhận cái chết đấng vì Tin Mừng, như Chúa đã yêu cho đến chết.

Mỗi chúng ta cũng đã được vinh dự được sai đi vào cuộc đời này. Mỗi người một gia đình và một cách được sai đi. Nhưng có hoàn cảnh nào, thì cũng chung một huấn thị của Đức Giê-su là bắt đầu từ tinh thần nghèo khó, buông bỏ, tín thác. Nghĩa là, yêu mến Chúa trên hết mọi sự. Tín thác vào địa chỉ duy nhất là Thiên Chúa, trong Chúa Giê-su. Quả thực, nếu chúng ta không luyện tập tinh thần từ bỏ mọi sự thế gian, thì làm sao mà chạm tới sự thiện hảo được. Bởi khi lòng mình còn để cho các sự tham lam danh vọng vật chất đời này nó quản quýt, nó ràng buộc, thì khó mà sống được Tin Mừng, hướng chỉ nói đến việc Loan Báo Tin Mừng. Ước gì các gia đình yêu mến Chúa nhiều hơn yêu mến sự thế gian này, và không để lòng mình rơi vào tình trạng mỗi ngày một lãnh cảm với Lời Chúa, với Thánh Thể, và với Tình Yêu Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình hân hoan yêu sống Lời Chúa và sẵn sàng từ bỏ mọi sự thế gian vì yêu Chúa. Amen.

12/7 THỨ HAI TUẦN 15 TN

Xh 1,8-14.22; Mt 10,34-11,1.

CHỌN LỰA LÀ HY SINH

“Thầy không đến để đem hòa bình, nhưng đem gươm giáo”.

Tinh thần của Tin Mừng đi ngược chiều với nỗi lòng của thế tục, nếu không nói là luôn tương phản, luôn bất hòa với nhau. Và hơn thế nữa, bất hòa đến mức nỗi lòng của thế tục muốn bóp chết tinh thần của Tin Mừng. Cụ thể hơn, lưỡi gươm bất chính lúc nào cũng muốn chặt đầu sự công chính, như đã từng chặt đầu Gioan Tiền Hô; cái đinh của gian ác lúc nào cũng muốn đóng vào chân tay của thiện hảo cho chết đi, như đã từng đóng đinh Đức Ki-tô Cứu Thế; ngọn giáo vô ơn lúc nào cũng muốn đâm thủng trái tim người thi ân vĩ đại.

Tin Mừng Chúa Giê-su cũng sắc bén đến mức cắt đứt nỗi lòng thế tục gian tà của con người. Ai sống Lời Chúa thì phải chấp nhận cắt đứt sợi tơ vật chất danh lợi dục trần gian đang quấn chặt lấy mình. Không bao giờ có cuộc sống chung hòa bình giữa công chính và bất chính. Không ai có thể vừa làm tôi Thiên Chúa lại vừa làm tôi cho tiền bạc. Không ai có thể vừa yêu lại vừa ghét Thiên Chúa, vừa tin lại vừa ngờ lòng xót thương. Cuộc nội chiến trong tâm hồn chúng ta phải nói là triền miên, và dứt khoát chúng ta phải chiến thắng để thuộc trọn về Thiên Chúa. Chúng ta chỉ có thể cảm nếm được hương vị an ninh, bầu khí hòa bình, mùa xuân an bình hạnh phúc khi chúng ta thuộc trọn về Thiên Chúa mà thôi.

Thế thì, đón nhận Chúa Giê-su và Tin Mừng của Người, thì phải từ bỏ, phải cắt đứt lòng yêu chuộng thế gian để chỉ yêu mến Chúa, phải chết đi sự bất chính để sống công chính như Chúa muốn, phải già từ ngày đau buồn tang tóc, chết chóc, để sống trọn niềm vui hồng phúc phục sinh..

Chọn lựa là hy sinh. Lạy Chúa, xin cho các gia đình khi đã chọn Chúa là hạnh phúc vĩnh cửu, thì cũng sẽ can đảm hy sinh buông bỏ tất cả những thứ chóng vánh phù phàm. Amen.

12/7 THỨ HAI TUẦN 15 TN

Xh 1,8-14.22; Mt 10,34-11,1.

CUỘC CHIẾN TRIỀN MIÊN

***“Thầy không đến để đem hòa bình, nhưng đem gươm giáo”
(Mt 10, 34)***

Chúa Giê-su nói: *“Các con chớ tưởng rằng Thầy đến để mang hoà bình cho thế gian: Thầy không đến để đem hoà bình, nhưng đem gươm giáo”*. Nghe có vẻ bất nhất với câu nói *“Thầy ban bình an cho các con. Bình an mà thế gian không ban được”*. Nhưng, không có gì bất nhất. Ngay trong một con người, thì hai chiều thượng hạ, thiện ác luôn giằng xé nhau. Ngay trong một nhà, cũng đã có kẻ lành, người dữ, hướng chi trong một xã hội loài người. Chúa Giê-su đến, sự công chính của Thiên Chúa đến, tuyên chiến với sự bất chính của Sa-tan. Ai theo Chúa Giê-su thì cũng phải tuyên chiến với Sa-tan, và phải chiến thắng Sa-tan, tuyên chiến với điều bất chính và chiến thắng điều bất chính bằng cuộc sống công chính của mình. Đời người Ki-tô Hữu là một cuộc chiến triền miên.

Và kết cuộc là, bình an chỉ có được khi con người ta chiến thắng cái bất an do điều bất chính gây ra. Sự bình an đích thật là thành quả của cuộc chiến đấu và chiến thắng. Bình an giữa làn tên, mũi đạn. Bình an giữa sóng gió cuộc đời. Bình an trên đường vác thập giá Chúa Ki-tô. Bình an ấy mới là bình an thực. Bởi không khi nào thiếu vắng lửa đạn, sóng gió, đau khổ. Bởi Sa-tan không ngừng quấy nhiễu. Hãy yêu mến Chúa Giê-su. Hãy liên kết mật thiết với Chúa Giê-su. Hãy múc lấy sức mạnh của Người mà chiến đấu và chiến thắng những mưu chước của ma quỷ từ trong trứng nước. Đời Ki-tô Hữu là cuộc chiến triền miên, nhưng hãy yên tâm, hãy kiên trì chiến đấu và chiến thắng với Chúa Giê-su, để sống trong bình an và thiện hảo, để sống trước cuộc sống phục sinh ngay khi còn tại thế.

Lạy Chúa Giê-su, xin cho con yêu Chúa, và nhờ tình yêu Chúa, con chiến thắng ma quỷ ba thù thế gian. Amen.

13/7 THỨ BA TUẦN 15 TN

Kh 2,1-15A; Mt 11,20-24.

NGHE LỜI CHÚA, SÁM HỐI, VÀ BIẾN ĐỔI

“Trong ngày phán xét, Tyro và Sidon sẽ được xét xử khoan dung hơn các người”.

Ngày xưa, dân thành Tyrô và Sidon nghe lời rao giảng của tiên tri Giona, và họ đã mặc áo nhọn, rắc tro và ăn năn hối cải. Hôm nay, dân thành Corozain, Bethsaida và Capharnaum, được nghe Chúa Giê-su giảng, được chứng kiến bao phép lạ Người làm, thế mà họ vẫn cứng lòng tin, không sám hối.

Nghe Lời Chúa và Sám hối là chìa khóa mở lòng khoan dung thương xót của Thiên Chúa trong ngày phán xét. Ai đã nghe Lời Thiên Chúa cùng chứng kiến bao việc Chúa làm mà không sám hối, không đổi mới, không nên công chính thì khó mà được xét xử khoan dung trong ngày chung thẩm.

Nhớ câu chuyện: có người dự lễ Minh Niên, và hái lộc Lời Chúa. Về đến chỗ ngồi, mở ra xem, rồi vội vàng cuộn lại. Ra đến xe, dúm Lộc Chúa vào trong cốp xe! Về đến nhà, vợ hỏi “Lộc Lời Chúa đâu anh?”. “Anh quên hái rồi. Em đi lễ nhì, hái đi. Còn nhiều”. Lễ nhì về, cô vợ cầm Lời Chúa ra đọc to cho cả nhà nghe: “Hãy sám hối và tin vào Tin Mừng”. Cũng câu Lời Chúa như anh chồng đã hái. Anh lặng người, biến sắc. Vợ hỏi: “Anh sao vậy?”. Anh lớ ngớ trả lời: “Không sao....”

Lời Chúa là linh dược để chúng ta chữa bệnh bất chính nan y khó trị như cái gien di truyền của nguyên tổ để lại luôn ẩn tàng trong chúng ta. Có người sợ Lời Chúa vì Lời Chúa xoáy xoay vào tận tâm hồn, mà họ còn tha thiết với cách sống bất chính cũ, chưa muốn biến đổi nên công chính.

Lạy Chúa, xin cho Lời Chúa hôm nay làm cho gia đình chúng con thêm xác tín rằng: chỉ có việc nghe lời Chúa, sám hối những tội lỗi bất chính, và biến đổi nên công chính, thì gia đình chúng con mới mong trùng phùng sum họp trong Nước Chúa mai sau. Xin Chúa giúp chúng con. Amen.

14/7 THỨ TƯ TUẦN 15 TN

Xh 3,1-6.9-12; Mt 11,25-27.

ĐỨC TIN LÀ HỒNG ÂN, VÔ GIÁ

“Chúa đã giấu không cho những người khôn ngoan biết những điều ấy, mà lại mạc khải cho những kẻ bé mọn”.

Ông A, Ông B, cùng xóm. Buổi sáng, ông A bị tai biến. Nhà ông A có học, có điều kiện, nên khi vừa bị đột quỵ, cả nhà đã lo ngay xe cấp cứu để chở ông thẳng đến Sài gòn. Buổi chiều, ông B tai biến. Nhà nghèo khổ, nên vừa khi đột quỵ, bà B la lên, ông B trúng gió, cấm khẩu rồi. Thằng Tý chạy kêu bà hàng xóm đến lễ gió, mở khẩu. Ông B tỉnh lại, thoát chết! Nghe ra, chẳng có kiến thức y học gì cả, chẳng khôn ngoan hay thông thái gì cả, nhưng là một thực tế của người dân quê mùa, nghèo hèn, chân chất, biết sao, làm vậy. Đúng lúc ấy, cả xóm xôn xao chuyện xe cấp cứu chở ông A về. Ông A đã mất! Bây giờ, bà B mới hiểu ra: “May mà nhà mình quá nghèo”. Bà tạ ơn Chúa, và hứa với Chúa rằng con không than van rên rỉ chuyện nhà con nghèo khổ, ít học, kém cỏi nữa!

Có khôn ngoan, thông thái, giàu có hay kém cỏi nghèo khổ gì thì cũng không ai hiểu nổi chuyện sinh tử của đời mình. Thế nhưng, con người ta thường rất tự hào về những thành quả, từ cái học đến cái khôn, từ nghề nghiệp đến sự nghiệp gia sản. Và có khi, đi đôi với niềm tự hào ấy là sự phủ nhận Thiên Chúa hiện diện và can thiệp vào đời mình, rồi còn có cả thái độ khinh khi người khác, nhất là những người thấp bé.

Đức tin là hồng ân Chúa thương ban cho kẻ đơn sơ khiêm nhường, chứ không phải bởi tài năng, trí khôn hay vốn học và càng không phải bởi sự giàu có của chúng ta! Hãy tạ ơn Chúa vì hồng ân Đức Tin, hồng ân vô giá. Hãy vui mừng vì mọi người có thể có những thứ có giá, đắt giá, hàng hiệu... còn chúng ta, có cái vô giá, không ai mua được bằng tiền!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình vui mừng tạ ơn Chúa, vì ơn Đức Tin vào Chúa, để sống hạnh phúc bình an. Amen.

15/7 THỨ NĂM TUẦN 15 TN

Xh 3,13-20; Mt 11,28-30.

HÃY HỌC CÙNG TA

“Hãy học cùng Ta, vì Ta hiền lành và khiêm nhượng trong lòng” (Mt 11, 29)

Chỉ có một điều mà Chúa Giê-su mời gọi chúng ta “hãy học” cùng Người, đó là “Hãy học cùng Ta, vì Ta hiền lành và khiêm nhượng trong lòng”. Thế thì bài học “hiền lành và khiêm nhượng” phải là bài học quan trọng nhất, và duy nhất, dành cho mỗi người theo bước Chúa Giê-su. Bởi vì, hiền lành và khiêm nhượng không chỉ là vẻ đẹp muôn đời của Thiên Chúa, mà còn là vũ khí chiến thắng Sa-tan ác độc và kiêu căng. Ai chưa hiền lành khiêm nhượng là dấu chỉ cho biết người ấy theo Chúa Giê-su mà chưa thấm nhuần tinh thần của Chúa Giê-su. Ai hiền lành và khiêm nhượng với Chúa Giê-su là đạt đến đỉnh đạo của Con Thiên Chúa làm người.

Kiêu ngạo là thất bại: thất bại từ hạnh phúc gia đình, đến làm ăn kinh tế, đến tương quan xã hội, và cả thất bại trong tương quan với Chúa. Không ai yêu mến nổi kẻ kiêu ngạo, nhưng ai cũng quý chuộng người khiêm nhượng. Người kiêu ngạo gây nên những chia rẽ, người khiêm nhượng thì xây dựng tình hiệp nhất. Kẻ hung dữ, ác độc thì thu hoạch điều khốn nạn cho mình, còn người hiền lành, khoan dung, từ bi, bác ái thì gặt hái muôn ơn hạnh phúc. Hẳn là mỗi chúng ta đã thấy những cái kết đắng của người hung dữ, kiêu ngạo. Thế mà, bản tính của ma quỷ ấy vẫn cứ tàng hình lúc ẩn lúc hiện trong chúng ta, quấy phá chúng ta bất an và thất bại.

Ước gì, cả nhà chúng ta hiền lành khiêm nhượng, hoàn toàn nên giống Chúa Giê-su hiền lành khiêm nhượng, để gia đình chúng ta được thuận hòa, êm ấm, hạnh phúc, bình an.

Lạy Chúa xin tẩy xóa lòng kiêu ngạo của người có quyền, có tiền, có học trong gia đình, để mọi người luôn yêu thương, tôn trọng nhau, xây dựng mái ấm bình an. Amen.

16/7 THỨ SÁU TUẦN 15 TN

Kh 11,10-12,14; Mt 12,1-8.

NGÀY CHÚA NHẬT ĐỀ MẾN CHÚA, YÊU NGƯỜI

“Con Người cũng là chủ ngày Sa-bat” (Mt 12, 8)

Các môn đệ bứt bông lúa khi đi ngang qua đồng lúa, đã bị những người biệt phái cho là phạm luật ngày Sa-bat. Chúa Giê-su nhắc lại chuyện Đa vít và những người đi với ông đã ăn bánh tiền khi đói lả, thứ bánh mà chỉ có tư tế mới được ăn. Trong khi người biệt phái quá câu nệ vào từng chữ trong bộ luật để xét nét, để kết tội anh em mình, thì Chúa Giê-su cho họ biết “Người là chủ của ngày Sa-bat”, và Người yêu cầu phải giữ luật với tinh thần kính mến Chúa, yêu thương người.

Luật giữ lễ ngày Chúa Nhật lập ra là để thờ phượng Thiên Chúa, hiệp nhất những kẻ tin trong cùng một tình yêu Chúa, một cộng đoàn phụng vụ, một cộng đoàn yêu thương, và một cộng đoàn truyền giáo. Vậy mà, không ít người bỏ lễ ngày Chúa Nhật hoặc tham dự thánh lễ cách chiếu lệ: dự lễ ngoài cổng, trên yên xe, ở gốc cây, hút thuốc, nói chuyện, đến trễ về sớm, chẳng bận tâm nghe Lời Chúa, nghe giảng, rước lễ... Như thế là kính mến thờ phượng Chúa đó sao? Và nếu không có lòng kính mến Chúa thì làm sao có lòng thương người cách trọn hảo. Có người dùng ngày Chúa Nhật chỉ để ăn chơi, giải trí, du lịch mà không mấy may thực thi việc lành, việc bác ái.

Hai năm Covid, nhiều đợt phải ngưng thánh lễ tại nhà thờ. Có người vẽ nên chuyện: Quỷ nói với Chúa Giê-su: “Vì Covid, tôi đã đóng các cửa nhà thờ của ông”. Chúa trả lời: “Mì sai rồi. Ta đã mở tất cả các cửa nhà thờ nơi mọi gia đình”. Quả thực, có nhiều gia đình sum họp hai ba thế hệ dự thánh lễ online, hiệp thông với cả cộng đoàn dân Chúa thật sốt sắng. Nhưng cũng không ít gia đình chẳng bận tâm thánh lễ online, cũng chẳng có buổi đọc kinh chung, chẳng có việc đạo đức...

Lạy Chúa, xin cho các gia đình kính mến Chúa, yêu thương người, đặc biệt hơn, trong ngày Chúa nhật. A men.

17/7 THỨ BẢY TUẦN 15 TN

Xh 12,37-42; Mt 12,14-21.

TÔI TỚ THIÊN CHÚA THỰC THI LÒNG YÊU NGƯỜI
“Để ứng nghiệm lời tiên tri Isaia” (Mt 12, 17)

Chúa Giê-su chữa bệnh cho người bại liệt trong ngày Sa-bat, các biệt phái bàn mưu hãm hại Người, nhưng người trốn khỏi họ mà đi. Thi thổ tình thương và cứu chữa những ai hoạn nạn, đau khổ, bệnh tật, nghèo đói, là sứ vụ của Chúa Giê-su, tôi tớ của Thiên Chúa. Không ai ngăn cấm hay cản trở Người được. Cũng không ai có quyền gì mà chống đối hay có sức phá hoại công việc của Người được. Người vẫn anh dũng và kiên trì thực hiện theo đúng thánh ý Cha là cứu rỗi mọi người. Lời tiên tri Isaia loan báo về Người “*Tôi tớ của Thiên Chúa luôn đẹp lòng Thiên Chúa*” nay đã ứng nghiệm tỏ tường.

Thực thi đức bác ái là công việc của tất cả mọi tín hữu, không kể là thành phần nào trong Giáo Hội. Chúa muốn chúng ta đón nhận Lòng Thương Xót và ơn chữa lành của Chúa Giê-su. Hãy mặc lấy lòng thương xót của Chúa mà xoa dịu nỗi đau, băng bó thương tích và đem đến niềm vui cho người đau khổ thể xác, tâm hồn. Và khi đã mặc lấy trái tim yêu thương của Chúa mà trao ban tình thương cho mọi người, ấy là lúc mà chúng ta làm đẹp thánh ý Chúa Cha. Hãy tin tưởng Chúa Giê-su, nhờ Chúa Thánh Thần, đang hoạt động trong trái tim ta, để lòng ta anh dũng kiên trì mà sống đức yêu thương mọi người. Vợ có làm việc lành vì danh Chúa, thì xin chồng đừng phản đối, nhưng hãy cầu nguyện và ủng hộ nàng. Chồng có sẵn sàng giúp đỡ, cứu nguy tha nhân, thì xin vợ hãy cộng tác. Cha Mẹ hãy làm gương sáng cho con cái và mọi người về Đức Anh Dũng làm việc lành, lánh việc dữ. Các gia đình cùng nhau xây dựng một cộng đoàn thương yêu và giúp đỡ nhau.

Lạy Chúa Giê-su, xin cho các gia đình sống đẹp lòng Chúa, là đón nhận tình yêu của Chúa, và trao ban tình yêu ấy cho nhau, cho tha nhân bất chấp mọi hiểm nguy. Amen.

18/7 CHÚA NHẬT 16 THƯỜNG NIÊN.

Gr 23,1-6; Ep 2,13-18; Mc 6,30-34.

TĨNH LẶNG VÀ NGHỈ NGƠI TRONG CHÚA

“Họ như đàn chiên không người chăn” (Mc 6, 34)

Các tông đồ được Chúa Giê-su sai đi loan báo Tin Mừng, nay trở về bên Người. Ai cũng muốn thưa với Người về những thành quả, nhưng Người bảo các ông: *“Hãy lui vào nơi thanh vắng mà nghỉ ngơi đôi chút”*. Người biết rõ các ông vui mừng vì đã chu toàn sứ vụ và kết quả là mọi người tuôn đến với Người, nhưng Người vẫn muốn các ông biết rằng: tĩnh lặng và nghỉ ngơi là cần thiết: Một sự tĩnh lặng vui mừng đầy khiêm nhường, vì tất cả là hồng ân. Một sự nghỉ ngơi trong Chúa để kín múc thêm nội lực là tình yêu của Chúa, để có thể tiếp tục sứ vụ. Bởi vì, rồi đây, các tông đồ còn phải thực hiện công việc mục tử, phát xuất từ lòng thương xót của Chúa.

Tĩnh lặng và nghỉ ngơi là cần thiết. Một ca viên có thói quen này: khi vừa hát lễ xong, ra khỏi nhà thờ đã vội hỏi ai đó: hôm nay ca đoàn hát có hay không? Cũng vậy, người khác, làm việc gì, cũng mong có ai đó khen cho một tiếng giỏi, hay, tốt, tài, đẹp...Chúa không muốn chúng ta bận tâm tới những chuyện ấy, hóa ra ta làm mọi việc vì danh mình. Hãy làm việc vì “việc phải làm”, không vì “việc thích làm”, và hãy làm cho danh Chúa cả sáng. Tĩnh lặng để nhận ra việc chu toàn sứ vụ của chúng ta là hồng ân, hơn là khả năng của ta. Nghỉ ngơi trong Chúa, để xin Người thêm sức “yêu” mà chu toàn các việc vì yêu, với lòng khiêm nhường và tín thác. Không phải chúng ta loan báo Tin Mừng, mà Chúa Giê-su đang làm trong chúng ta. Không phải chúng ta yêu thương, chăm sóc, làm mục tử chăn dắt đoàn chiên các em, con cái, giáo dân, nhưng Chúa Ki-tô đang làm trong chúng ta. Hãy tĩnh lặng và nghỉ ngơi để bình an giữa những phút nhiễu động của danh vọng.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình gắn bó mật thiết với Chúa Giê-su luôn luôn trong mọi công việc. Amen.

19/7 THỨ HAI TUẦN 16 TN

Xh 14,5-18; Mt 12,38-42.

ĐỪNG ĐÒI THÊM DẤU LẠ NÀO NỮA

“Nữ hoàng phương nam sẽ chối dậy lên án thế hệ này”

Được sai đến thành Ninivê rao giảng sám hối, tiên tri Gio-na không muốn đi, và vì thế, ông đi trên một chiếc thuyền ngược hướng Ninive để trốn tránh sứ vụ. Thuyền ông đang đi thì gặp bão táp và sóng dữ đánh ập vào thuyền, hồng chìm. Ông nhận ra lỗi mình bất tuân lệnh Đức Chúa, nên bảo mọi người cứ quăng ông xuống biển, biển sẽ lặng ngay. Và quả thực như vậy. Người ta quăng ông xuống biển. Biển lặng. Ông bị một con cá lớn nuốt vào bụng ba ngày đêm, rồi nhả ông vào bờ, gần thành Ninive. Ông rao giảng sám hối cho dân thành Ninive nổi tiếng là tội lỗi, là gian ác. Dân thành Ninive được thứ tha, nhờ biết nghe lời ông mà tỏ lòng sám hối, trở về với đời sống công chính, trở về thờ phượng Thiên Chúa.

Chúa Giê-su dùng câu chuyện ông Gio-na nhận ra mình có lỗi, và chuyện cả thành Ninivê nghe lời Gio-na mà sám hối để cảnh cáo những người đã nghe lời Chúa, đã nhìn thấy bao phép lạ Chúa làm, mà không chịu sám hối và tin vào Tin Mừng, lại còn đòi thêm dấu lạ nữa mới tin. Chúa còn nhắc tới chuyện Nữ Hoàng Phương Nam, nghe sự khôn ngoan nổi tiếng của vua Solomon, Bà đã thân hành vượt đường xa, lặn lội tới với những lễ vật triều cống để có thể nghe trực tiếp những lời khôn ngoan phán ra từ miệng vua Solomon. Chúng ta cũng đáng bị Chúa trách mắng, vì Lời Khôn Ngoan từ miệng Con Thiên Chúa, và vì phép lạ cả thể là Chúa Giê-su đã chết và đã sống lại, mà lòng tin của ta còn kém cỏi lắm. Đã vậy, đôi khi còn đòi Chúa phải làm dấu lạ cho riêng mình theo kiểu: “Lạy Chúa, nếu Chúa ban cho con cái này... thì con sẽ tin” Đùng thách đó, Thiên Chúa nhưng hãy sám hối và tuyệt đối tin.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sám hối, tin tưởng hoàn toàn vào Chúa, và đổi mới đời sống theo Tin Mừng. Amen.

20/7 THỨ BA TUẦN 16 TN
Xh 14,21-15,1A; Mt 12,46-50.

LÀM THEO Ý CHA TA TRÊN TRỜI

“Ai làm theo ý Cha Ta trên trời, thì người ấy là anh em, chị em và là mẹ Ta vậy” (Mt 12, 50)

Thầy Chúa Giê-su tận tâm tận lực cho Tin Mừng, Mẹ và anh em Người tỏ ra quan tâm, lo lắng, muốn tìm cách nói chuyện với Người, nhưng không thể. Và Người nói: *“Ai làm theo ý Cha Ta trên trời, thì người ấy là anh em, chị em và là mẹ Ta vậy”*. Người không phủ nhận mối tương quan huyết nhục mẫu tử, huynh đệ, họ hàng, nhưng Người muốn chúng ta thấu hiểu một tương quan quý giá hơn, cao trọng hơn, đó là tương quan trong Gia Đình của Thiên Chúa. Mối tương quan thiêng liêng này dành cho những ai thực hiện ý của Chúa Cha.

Tạ ơn Thiên Chúa vì đã cho chúng ta được sinh ra và được vui sống trong tình gia đình nhân loại. Tạ ơn Thiên Chúa, vì trong Đức Giê-su, Trưởng Tử của Thiên Chúa, chúng lại được nối kết với nhau, được trở thành huynh đệ với nhau trong Gia Đình Thiên Chúa. Điều kiện để trở thành thành viên chính thức trong gia đình Thiên Chúa là làm theo ý Chúa Cha trên trời. Mà, ý của Chúa Cha đã được mạc khải trọn vẹn nơi Đức Giê-su, nơi Tin Mừng Người rao giảng, nơi cuộc sống Tin Mừng Người đã sống. Bởi vậy, Người nghe và sống Lời Chúa Giê-su dạy, chính là người trong nhà của Thiên Chúa. Và người nhà của Thiên Chúa, thì hẳn nhiên, họ phải yêu thương đoàn kết với nhau, và điều đó làm vui lòng Cha chung của họ. Ai thực hành Lời Chúa thì sống tình thương nhau như huynh đệ trong nhà. Ai không sống tình huynh đệ thiêng liêng trong gia đình Thiên Chúa, thì đó là dấu hiệu cho biết họ không thực hành Lời Chúa, hoặc nếu có, thì việc thực hành giả tạo ấy cũng chỉ là chuyện đánh bóng mình, trang điểm mình mà thôi.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình lắng nghe và thực hiện Lời Chúa, sống tình huynh đệ đẹp lòng Cha trên trời. Amen.

21/7 THỨ TƯ TUẦN 16 TN

Xh 16,1-5.9-15; Mt 13,1-9.

HẠT RƠI TRÊN ĐẤT TỐT

“Nó sinh hoa kết quả gấp trăm” (Mt 13, 9)

Người đi gieo giống là chính Thiên Chúa. Hạt Giống là Đức Giê-su. Vâng! Thiên Chúa gieo chính Con Yêu của mình vào lòng cuộc đời, vào lòng mọi người. Tiếc là, có những cỗi lòng hững hờ như vệ đường, khô cằn như đá sỏi, vương vít chuyện đời như um tùm gai góc... Thế là hạt giống Tin Mừng không được đón nhận, chim trời ăn mất, hoặc không có đất sống, hạt giống chết khô, hoặc không có chỗ chen chân, hạt không bén rễ nổi... Chỉ có hạt rơi vào cỗi lòng khát khao đón nhận, mới có thể bén rễ, đâm chồi, trở sinh muôn bông hạt.

Thiên Chúa đã gieo vào lòng mỗi chúng ta hạt giống Giê-su, là Lời Tin Mừng, là cuộc sống mới của Thiên Chúa, trong Thiên Chúa. Thử hỏi chúng ta đã đón nhận Chúa Giê-su và Lời Yêu của Người như thế nào? Nghĩ lại, thật vô lý, một cuộc đời Ki-tô hữu đã qua đi năm, sáu, bảy mươi năm, mà hạt giống Tin Mừng vẫn chưa bén rễ nổi. Có nhận ra mình hờ hững với tình yêu Chúa quá đi không? Vẫn còn là một vệ đường trơn trượt, lũ chim trời chờ hạt nào rơi, xoi hạt nấy? Vẫn còn là một bãi hoang đầy đá sỏi kiêu căng ngạo mạn, bất cần? Vẫn còn là một lùm gai góc um tùm những tờ tiền, những đồng vàng chen với cái tên tuổi danh vọng vô nghĩa trong đồng bụi nhùi ấy? Chúa Giê-su chưa có chỗ trong lòng, thì nói gì đến việc Lời sinh hoa kết trái? Đừng đổ thừa cho lũ chim trời, cho sỏi đá, cho gai góc hay cỏ hoang um tùm! Ước gì các gia đình nhận ra nhà mình chưa khao khát ơn cứu độ, và lo chăm chút lại đi, từ bỏ kiêu căng, từ bỏ tham lam bất chính, khao khát đón nhận Chúa Giê-su và Tin Mừng của Người.

Lạy Chúa Giê-su, xin cho các gia đình yêu mến, đón nhận và sống Lời Người, để gia đình trở sinh muôn bông hạt yêu thương trong nhà, trong cộng đoàn, và trong đời Amen.

22/7 THÁNH MA-RI-A MA-ĐA-LÊ-NA, LỄ KÍNH.

Đc 3,1-4A (hoặc 2Cr 5,14-17); Ga 20,1-2.11-18.

TẠ ƠN CHÚA, TRUNG THÀNH THEO CHÚA

“Bà kia, sao mà khóc? Bà tìm ai?” (Ga 20, 15)

Thánh Nữ Maria Madalena mà Giáo hội kính nhớ ngày 22/07 là người được Chúa trừ bảy quỷ, trở nên phụ nữ thánh thiện, đã đi theo Chúa suốt cuộc đời và xứng đáng là gương mẫu cho các Môn Đệ về lòng trung thành với Chúa Giê-su. Bà đã theo chân Chúa Giê-su trên hành trình thương khó, đã đứng dưới chân Thánh giá, và cũng chính bà được Chúa Giê-su phục sinh hiện ra đầu tiên. Bà là nhân chứng thứ nhất về sự phục sinh của Chúa Giê-su. Bà là người duy nhất được Giáo hội Công Giáo Roma kính nhớ.

Cần cần trọng và ghi nhớ rằng: Thánh Nữ Maria Madalena không phải là phụ nữ ngoại tình mà các Thánh Sử nhắc đến. Bà cũng không phải là Maria chị của Lazaro. *Chúng ta không bao giờ được nhầm lẫn với những bà Maria khác, mà các họa sĩ công giáo đã vẽ lên những hình ảnh, những tác phẩm khiêu gợi, không đúng với nhân phẩm của một vị thánh nữ gương mẫu như bà. (Lm. FX Vũ Phan Long).*

Mừng lễ Thánh Nữ Maria Madalena, chúng ta hãy noi gương thánh nữ mà tạ ơn Thiên Chúa vì Chúa đã ban ơn chữa lành, ơn đổi mới cho gia đình chúng ta. Hãy noi gương thánh nữ mà thể hiện lòng tạ ơn ấy bằng việc trung thành theo Chúa suốt đời, bằng lòng chịu thương khó và chịu chết với Chúa, để được Người ban thưởng ơn cảm nếm niềm vui Phục sinh ngay trong ngày lưu ký trần gian này. Hãy noi gương thánh nữ có lòng khát khao tìm kiếm Chúa luôn, khát khao ở lại trong Chúa luôn, khát khao gắn bó mật thiết với Chúa luôn.

Nguyện xin Thánh Nữ nguyện giúp cho gia đình được ơn chữa lành các bệnh tâm hồn: bệnh vô ơn, bệnh cầu an, bệnh nguội lạnh lãnh cảm với tình yêu Chúa, để lòng chúng con cháy bùng lên ngọn lửa yêu mến Chúa nồng nàn. Amen

22/7 THỨ NĂM TUẦN 16 TN

Xh 19, 1-2. 9-11. 16-20b; Mt 13, 10-17

HÃY MỞ TAI RA! HÃY MỞ MẮT RA!

“Về phần các con, đã cho biết những mâu nhiệm Nước Trời, còn họ thì không cho biết”. (Mt 13, 11)

Chúa Giê-su xác nhận rằng: các môn đệ của Người được ơn hiểu biết mâu nhiệm Nước Trời, còn có nhiều người khác thì không được ơn đó, bởi họ có mắt mà không thấy, có tai mà không nghe... Tiên tri Isaia đã báo trước về lòng dân này chai đá. Họ bịt tai, vì sợ nghe điều công chính rồi phải bỏ đảng bất chính. Họ nhắm mắt, vì sợ thấy ánh sáng rồi không còn được ngồi trong bóng tối nữa. Họ sợ phải sám hối. Họ sợ được chữa lành. Họ muốn mãi chìm mình trong tội lỗi, vì tội lỗi làm cho họ thỏa mãn những lạc thú ở đời này.

Thật đáng buồn cho chúng ta hôm nay, vẫn còn nhan nhản những con người bịt tai, nhắm mắt trước Tin Mừng.. Trong đó, có thể có tôi, có bạn! Lời Chúa muốn cho chúng ta thấu hiểu hạnh phúc đích thực của đời người không phải ở nơi những thực tại trần gian chóng vánh này. Đừng ảo tưởng. Đừng mê muội. Đừng tự gieo mình vào cõi chết muôn đời. Nhưng hãy mở tai ra, mở mắt ra, mở lòng ra mà đón nhận Tin Mừng của Chúa Giê-su, và nhờ tin vào Chúa Giê-su, sống Tin Mừng của Chúa Giê-su, chúng ta mới được ơn thấu hiểu mâu nhiệm Nước Trời, mới được ơn sống trong niềm vui đích thực, ơn hạnh phúc đích thực trong Thiên Chúa.

Ước gì các gia đình dặn dò nhau rằng: mỗi ngày sống là chúng ta đang tiến dần tới chỗ chết, tới chỗ mất cõi đời này vĩnh viễn. Không có gì là tồn tại. Chỉ có Thiên Chúa là vĩnh cửu. Ai tin vào Chúa Giê-su, và sống Tin Mừng của Người, sẽ được sự sống vĩnh cửu trong Thiên Chúa. Hãy mở cửa nhà tâm hồn mình ra đón nhận Đức Giê-su và Tin Mừng của Người.

Lạy Chúa, xin phá tan trí lòng mê muội, để gia đình con hân hoan đón nhận và sống Tin Mừng Chúa Giê-su. Amen.

23/7 THỨ SÁU TUẦN 16 TN

Xh 20,1-17; Mt 13,18-23.

ĐỀ HẠT GIỐNG SINH HOA KẾT TRÁI

“Hạt gieo trên đất tốt... sinh hoa kết quả” (Mt 13, 23)

Thiên Chúa thật hào phóng. Người không ngại gieo Hạt Giống Giê-su vào cuộc đời này, và gieo vào bất chấp mọi địa chỉ lòng người thế nào. Sứ mệnh của Hạt Giống là phải mọc nát đi, bén rễ, nảy mầm, nên cây, sinh hoa kết trái. Nhưng số mệnh của Hạt Giống thì thật là hẩm hiu, bi đát, vì rất muốn chu toàn sứ mệnh, nhưng lại bị nhiều địa chỉ vô tâm, hờ hững, hoặc chối từ. Hạt giống tha thiết với lòng người, mà lòng người chẳng thiết tha với Hạt Giống. Tin Mừng khát khao nên niềm vui, nổi mừng vĩnh cửu cho con người, mà con người thì dành trọn những ước muốn cho niềm vui, nổi mừng phù du chóng vánh. Thật đáng tiếc cho con người, không nhận ra tình thương vô cùng của Người Gieo Giống thật hào phóng.

Lòng ta ơi! Có lẽ nào cứ mãi là một vệ đường hờ hững? Có lẽ nào hoài cứng cõi, như đá sỏi cằn khô? Có lẽ nào um tùm mãi những tham vọng hư vô? Sao chẳng biết thương thân mình rồi mai đây tan tác? Vâng, Hạt Giống Giê-su và Tin Mừng của Người là “quà tặng nhưng không”, do lòng thương xót. Thế mà, chúng ta không mở lòng đón nhận. thì đúng là mình còn dại dột biết chừng nào? Bấy nhiêu năm trên dương thế đang đi vào ngõ cụt là sự chết ngàn thu, mà không biết đón nhận con đường dẫn về sự sống mới. Còn lưu luyến, còn quán quýt mớ phù vân kia đến bao giờ? Hãy mau dọn lại tâm hồn, đốt sạch những rác rưởi tham vọng phù du, quăng biệt đi nhưng đá sỏi kiêu căng ngạo mạn bất cần, cày xới lên những khát khao chân chính, để tâm hồn thành mảnh đất tốt tươi màu mỡ. Ước gì các gia đình đón nhận Hạt Giống Giê-su vào nhà để Tin Mừng sinh hoa kết trái là đức công chính và ơn cứu rỗi.

Lạy Chúa Giê-su, xin cho các gia đình yêu mến Chúa Giê-su, lắng nghe và thực hành Lời Người dạy. Amen.

24/7 THỨ BẢY TUẦN 16 TN

Kh 24,3-8; Mt 13,24-30.

SỐNG THẬT, YÊU THẬT, CÔNG CHÍNH THẬT

“Hãy cứ để cả hai mọc lên cho đến mùa gặt”

Chủ ruộng thì gieo hạt giống lúa. Kẻ thù của chủ ruộng lại gieo hạt cỏ lùng. Lúa mọc lên, cỏ lùng cũng xuất hiện. Lẽ ra chủ ruộng sai người nhổ bỏ cỏ lùng đi, cho cây lúa có cơ hội phát triển, thế nhưng, chủ ruộng bảo: “Hãy cứ để cả hai mọc lên cho đến mùa gặt”. Bởi vì, cây cỏ lùng giống y như cây lúa, không khéo, lại nhổ bỏ những cây lúa quý giá của Người.

Ma quỷ tinh xảo, tàng hình lúc ẩn, lúc hiện ngay trong tâm hồn con người, để tạo nên cái vẻ đẹp đạo đức bên ngoài, mà che đậy sự dối trá, gian ác, thất đức ở bên trong. Cỏ lùng giống y như cây lúa. Người đạo đức giả luôn làm ra vẻ đạo đức thật. Thế nhưng, Thiên Chúa chậm bắt bình và rất mực khoan nhân. Người luôn kiên nhẫn chờ đợi những người sống giả, yêu giả, sẽ trở về sống thật, yêu thật, công chính thật.

Chúa cũng đang kiên nhẫn chờ tôi, chờ bạn. Đừng làm cỏ lùng trong ruộng lúa của Thiên Chúa nữa. Đừng tưởng làm Thiên Chúa không nói gì là không biết gì. Người biết rõ mọi sự ẩn kín trong ta. Bao lâu còn lén lút, giấu diếm, sống giả, là bấy lâu còn phủ nhận sự hiện diện của Thiên Chúa, và phạm tội nặng về đức tin. Thiên Chúa đang đợi chờ. Hãy sám hối.

Ước gì các gia đình không bắt chước cách sống giả dối, cách hình thức, bên ngoài, che mắt thiên hạ của xã hội hôm nay, nhưng hãy chăm chú nhiệt tình, gẫm suy Lời Chúa và sống chân thành với Chúa và với nhau. Ước gì các gia đình không làm những thước phim đạo đức, cũng không đóng những bộ phim nhiều tập về hạnh phúc hôn nhân, về bình an gia đình, nhưng hãy sống thật, yêu thật và công chính thật.

Lạy Chúa, xin tạ ơn Chúa luôn chờ đợi con người trở về nguồn thật. Xin cho các cha mẹ nêu gương sáng cho gia đình, thật lòng yêu mến Chúa và yêu thương nhau. Amen.

25/7 CHÚA NHẬT 17 THƯỜNG NIÊN.

2V 4,42-44; Ep 4,1-6; Ga 6,1-15.

NHỚ ĐẾN NHỮNG NGƯỜI CHẴNG CÓ CÁI ĂN

“Người phân phát cho các kẻ đói ăn, ai muốn bao nhiêu tùy thích” (Ga 6, 11)

Phép lạ bánh hóa ra nhiều là phép lạ của tình thương và lòng quảng đại: Tình thương của Thiên Chúa và lòng quảng đại của một em bé. Chúa thương đoàn người đói đảo theo Chúa, đang đói, và Người bảo các môn đệ mình “hãy lo cho họ ăn”. Nhưng các ông không lo nổi, vì đoàn người quá đông. Có một em bé mang theo 5 chiếc bánh lúa mạch và hai con cá nhỏ, là phần ăn cho em, nhưng em sẵn sàng giao cho các môn đệ. Từ 5 chiếc bánh và 2 con cá ấy, Chúa làm phép lạ nuôi cả bảy ngàn người ăn no nê và dư thừa.

Em bé bé nhỏ, đơn sơ, quảng đại ấy là hình ảnh của Đức Giê-su hiền lành, khiêm nhượng, vâng phục, luôn yêu người, sẵn sàng hy sinh sự sống của chính mình vì sự sống của nhân loại. Năm chiếc bánh và hai con cá nhỏ là lời tiên báo về tám bánh Thánh Thể mà Chúa Giê-su trao ban: Tám bánh của tình yêu. Tám bánh hồng ân. Tám bánh nối kết muôn người, bởi muôn người cùng chung hưởng một nguồn sự sống là sự sống của Đức Ki-tô, sự sống của Thiên Chúa.

Sống bí tích Thánh Thể không chỉ là rước lấy Thánh Thể Chúa Giê-su, mà còn phải trở nên tám bánh bẻ ra trao cho mọi người. Người ích kỷ, chỉ lo cho mình, chẳng biết bận tâm, chẳng chạnh lòng, chẳng chia sẻ cho ai, là người chưa sống Bí Tích Thánh Thể. Đẹp thay những bữa ăn gia đình, cha mẹ thường nhắc với các con: “Nhà mình còn có cái ăn, hãy nhớ đến những người thiếu cái ăn, cách riêng trong mùa covid này. Hãy cầu nguyện cho họ, và sẵn sàng góp phần chia sẻ...”

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Thánh Thể Chúa, giữ lòng tinh khiết để rước lấy sự sống của Chúa và biết sẻ chia sự sống ấy cho những người thiếu thốn. Amen.

25/7 LỄ THÁNH GIACÔBÊ TÔNG ĐỒ

2 Cr 4, 7-15; Mt 20, 20-28

UỐNG CHÉN ĐAU KHỔ, NÊN LỄ TẾ...VÌ YÊU

“Các con sẽ uống chén của Ta” (Mt 20, 23)

Theo Chúa Giê-su mà lầm tưởng rằng rồi ra ta sẽ vinh quang với Người trong triều đại của Người ở trần gian này: đó là ý nghĩ của hầu hết các môn đệ, và cả cha mẹ, bà con, họ hàng nhà họ. Bởi thế mới có chuyện bà Giê-bê-đê, mẹ của hai anh em Gia-cô-bê và Gioan tranh thủ đến xin Chúa cho hai anh em sau này kẻ ngồi bên tả, người ngồi bên hữu Chúa. Chúa nói: *“Các người không biết điều các người xin. Các người có thể uống chén mà ít nữa đây ta sắp uống chăng”*. Và họ thưa: *“được”*. Biết họ hiểu sai về Nước Thiên Chúa của Người, Người vẫn trả lời: *“Các con sẽ uống chén của Ta”*.

Không thiếu gì người theo Chúa và đang ước mơ cho mình một chỗ vinh quang kiêu thế trần: “Ông kia, bà nọ”. Để việc theo Chúa đúng nghĩa tinh tuyền, thuần khiết và thánh thiện, thiết tưởng nên bỏ đi cái khái niệm “Một người làm quan cả họ được nhờ” theo kiểu “con ông cháu cha” ở đời. Ngay cả bài hát “Từ ngàn xưa” có câu: “Từ bụi tro Chúa nâng con lên hàng “khanh tướng” cũng đã phải sửa hai từ “khanh tướng” lại thành ‘vinh phúc’ hay đúng hơn là “tư tế”. Và hơn thế nữa, theo Chúa phải là chấp nhận uống chén mà Chúa Ki-tô đã uống, chén ấy chính là ‘chén cứu độ trên thập giá’, theo đúng Thánh ý Chúa Cha. Vậy theo Chúa không phải là để có một danh xưng, một chỗ đứng, một địa vị, nhưng là được vinh dự tham dự vào chính cái chết của Người. Ước gì các gia đình sẽ không còn chúc mừng nhau về chuyện làm ông kia bà nọ, nhưng hãy chúc mừng nhau vì sự chấp nhận chết đời mình vì yêu người, như Đức Ki-tô đã chết. Thánh Gia-cô-bê cuối cùng, đã uống chén của Chúa Ki-tô qua cuộc tử đạo.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình hân hoan theo Chúa, bằng lòng nên lễ tế vì yêu với Chúa Giê-su mỗi ngày. Amen.

26/7 THỨ HAI TUẦN 17 TN
Xh 32,15-24.30-34; Mt 13,31-35.

BẮT ĐẦU TỪ VIỆC NHỎ, MÀ TÌNH YÊU LỚN
*“Hạt cải trở thành cây đến nỗi chim trời đến nương náu nơi
ngành nó”*

“Hạt cải người kia gieo trong ruộng mình” “Năm men người đàn bà kia lấy đem trộn vào ba đấu bột”. Những từ “hạt cải” và “năm men” trong dụ ngôn, nói đến Đức Giê-su con Thiên Chúa. Còn “người kia” và “người đàn bà kia” là chính Thiên Chúa. Hạt cải Giê-su bé nhỏ, hiền lành, khiêm nhường nhưng chính là hạt cải được Thiên Chúa gieo vào thế gian này để lớn lên thành cây cứu rỗi. Năm men Giê-su âm thầm, trầm lặng được Thiên Chúa gửi vào thế gian này, nhưng lại là nội lực lớn lao làm cho cả thế gian này dậy lên niềm vui cứu rỗi.

Thiên Chúa thiết lập Nước Thiên Chúa trong trần gian này không theo cách rầm rộ, hoành tráng, hay âm ỉ của thế gian, nhưng là cách khiêm nhường, âm thầm, bé nhỏ như vậy. Bởi khiêm nhường hiền lành âm thầm bé nhỏ là sức mạnh tình yêu lớn lao của Thiên Chúa uy quyền, toàn năng, vĩ đại. Chúa Giê-su muốn chúng ta nối tiếp xây dựng và phát triển Nước Thiên Chúa bằng cái cách của Thiên Chúa. Và quả thực chỉ theo đúng cách của Thiên Chúa thì chúng ta mới làm vui lòng Thiên Chúa và đạt được điều Thiên Chúa muốn. Đừng theo cách âm ỉ của loài người. Khua trống lên ta hát vang mừng Chúa. Đừng khua trống lên cho thiên hạ biết mình. Hãy trân quý cô bán rau, người bán vé số, kẻ bệnh hoạn tật nguyền, người nghèo đói, những kẻ hèn mọn nhất trong xã hội này, đang là hạt cải, là năm men, là chứng từ hùng hồn nhất về niềm tin yêu Thiên Chúa và niềm hy vọng vào sự phục sinh của Con Người. Xin đừng bắt đầu bằng việc lớn mà tình yêu nhỏ, nhưng hãy bắt đầu bằng việc nhỏ mà tình yêu lớn.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình khiêm nhường, âm thầm và anh dũng làm chứng cho Chúa giữa đời thường. Amen.

26/7 THÁNH GIOAKIM VÀ ANNA

Hc 44, 1. 10-15; Mt 13, 16-17

GIA ĐÌNH, ĐỊA CHỈ CỦA ƠN CỨU ĐỘ

“Nhiều vị tiên tri và nhiều đấng công chính đã ao ước trông thấy điều các con thấy” (Mt 13, 17)

Sách Huấn Ca ca tụng những người sống nhân hậu và công chính, miêu duệ của người tồn tại đến muôn đời. Thánh Gioa-kim và Anna xứng đáng nhận được lời ca tụng của sách Huấn Ca, bởi vì, họ đã sống một cuộc đời thiện hảo. Xem quả biết cây. Hoa trái của ông bà là Đức Maria, người khiêm nhường sâu thẳm, bằng lòng để Thiên Chúa đặt mình vào chương trình cứu rỗi của Người. Giáo hội tin tưởng và quý chuộng sự giáo dục của gia đình, và đã thiết lập thánh lễ kính mừng song thân phụ mẫu của Đức Maria từ rất sớm.

Lời Chúa ca tụng song thân Đức Maria, vì hai ngài được hồng phúc ‘nhìn thấy được mầu nhiệm Nước trời’. Biết bao người mong thấy, mà chưa được thấy. Còn hai ngài, nhìn thấy Nước Thiên Chúa đã khởi đầu ngay trong gia đình mình. Một người con trong nhà, mang tên Maria, đã được Thiên Chúa yêu thương đoái đến và tuyển chọn vào sứ vụ thánh hiến trọn đời cho Thiên Chúa. Duy chỉ một hồng ân ấy, đủ cho thấy Thiên Chúa đã để ý đến đôi vợ chồng này về đời sống công chính thánh thiện. Còn gì hạnh phúc bằng! Hai ngài đã mở tai, mở lòng để nghe, đã tin tưởng, và đã thấy miêu duệ của nhà mình tồn tại, vì Maria, con gái của hai Ngài, đã đồng ý thuận theo ý của Thiên Chúa Cha là cur mang Đấng Cứu Thế.

Mừng lễ hai thánh Gioa-kim và An-na, những ai sống bậc gia đình có dịp gẫm suy về lòng đạo đức cần có của những người làm cha mẹ. Lòng đạo đức ấy gồm: khao khát lắng nghe, đón nhận, thực thi ý Cha, và loan truyền tình yêu thương của Cha đến cho mọi người. Gia đình là địa chỉ của ơn cứu độ

Lạy Chúa, xin cho các gia đình đón nhận tình yêu Chúa và làm trò sinh ơn cứu độ cho cả nhà, cho mọi người. Amen.

26/7 CHÂN PHƯỚC ANRÊ PHÚ YÊN - TỬ ĐẠO

Lc 9,23-26

TỪ BỎ MÌNH VÌ VINH DANH CHÚA

“Ai liều mất mạng sống mình vì tôi, thì sẽ cứu được mạng sống ấy” (Lc 9, 24)

Có những chuyện liều không đáng liều mà tuổi trẻ hôm nay cũng liều. Thật đáng buồn cho những cái liều chết vì mê muội lao đầu vào những con nghiện. Nghiện hút chích, nghiện game, nghiện sex, nghiện rượu chè bê tha, nghiện đề độ, nghiện xe, nghiện tốc độ, nghiện siêu sao, nghiện nổi tiếng... Con nghiện nào cũng có thể khiến người ta liều mình lao đầu vào cái kết đắng: chết vô nghĩa. Còn có cả những cái liều chết, tưởng như là vì lý tưởng chân chính, mà thực ra, là một thứ lý tưởng lừa đảo, mỵ dân. Nhưng, cũng không thiếu nhưng con người liều chết vì lý tưởng chân chính, chết vì yêu người, chết vì cứu người, chết vì làm chứng cho một sự thật, đấu tranh cho công lý... Những cái chết ấy có ý nghĩa gắn với cái chết của Chúa Ki-tô, gắn với ơn cứu độ nhờ cái chết của Chúa Ki-tô.

Chúa Giê-su nói: *“Ai muốn theo ta thì hãy từ bỏ chính mình đi, vác thập giá mình mà theo ta”*. Theo Chúa là theo con đường “yêu người và cứu người”. Từ bỏ mình là điều kiện trước tiên, là khởi điểm đi vào lối yêu người và cứu người. Chúa Giê-su đã từ bỏ chính cái tôi Thiên Chúa của Người, để mặc lấy thân phận người, vì yêu người, vì cứu người.

Các gia đình, các giáo lý viên, nếu không từ bỏ ý riêng mình, thì không thể lắng nghe ai, theo ý ai. Không từ bỏ cái tôi của mình, thì không thể nghĩ tới ai. Không bỏ cái yêu mình, thì không thể yêu ai. Chỉ khi sẵn sàng từ bỏ mình, thì mới dám liều mình vì yêu gia đình, yêu sứ vụ dạy giáo lý. Người trẻ nêu gương cho chúng ta về việc từ bỏ mình, vì yêu Chúa và yêu sứ vụ giáo lý đó là Thánh An-rê Phú Yên. Xin tạ ơn Chúa.

Nguyện xin Chúa giúp các gia đình, các giáo lý viên anh dũng từ bỏ chính mình, vì danh Chúa cả sáng. Amen.

27/7 THỨ BA TUẦN 17 TN

Kh 33,7-11;34,5b-9.28; Mt 13,36-43.

SỐNG THẬT TRƯỚC MẶT CHÚA VÀ MỌI NGƯỜI

“Cũng như người ta thu lấy cỏ lùng, rồi thiêu đốt trong lửa thế nào, thì ngày tận thế cũng sẽ xảy ra như vậy”.

Cỏ lùng giống y như cây lúa. Người gian ác chẳng khác kẻ có lòng ngay. Đôi khi kẻ giả vờ đạo đức còn có sức cuốn hút người khác nhiều lần hơn là những người đạo đức thật. Kẻ giả vờ yêu lại đánh lừa được người có lòng yêu chân thật. Kẻ giả vờ công chính có vẻ công chính hơn là những người công chính. Kẻ giả vờ từ thiện, bác ái, lại kiếm chác được nhiều của từ thiện bác ái hơn là những người có lòng yêu người thật. Cỏ lùng và lúa giống y nhau. Cái thiện cái ác vẫn sống chung trong một con người. Chính mình đôi khi không nhận ra cái “hai mặt” của lòng mình, thì làm sao mà nhận ra cái hai mặt của người khác. Vì thế, đừng vội trách ai là cỏ lùng, cũng đừng vội mừng ai là cây lúa tốt. Chỉ có Thiên Chúa mới thấu suốt cái “hai mặt, hai lòng” của mỗi con người. Chúng ta luôn nhìn lầm về mình và anh em. Còn với Chúa, Người không hề lầm lẫn, một là phải, hai là không, chứ giống là không phải. Nhớ rằng: Chúa biết rõ mọi sự kín nhiệm, mọi ý định gian dối, mọi động thái giả vờ, lừa đảo, đóng kịch trong lòng ta.

Ước làm cỏ lùng xinh đẹp cho người ta biết mình giống cây lúa, là ước ảo. Chúa muốn chúng ta sống thật chân thành với Chúa và với mọi người. Nếu muốn đánh bóng đạo đức ở đời này để được người ta tôn vinh mình hôm nay, thì hãy nhớ câu nói này của Chúa Giê-su: *“Người ta thu lấy cỏ lùng, rồi thiêu đốt...”*. Có lẽ không ai dại gì mà chọn cho mình một cái kết đắng ở đời sau như vậy. Vì thế hãy sống thật, yêu thật, khiêm nhường thật, sẻ chia thật... Sống trong sự thật là sống trong Thiên Chúa. Sống giả dối là sống cách của ma quỷ.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sống thật với Chúa và với nhau, yêu thật, hiến dâng thật, và chết thật vì yêu. Amen.

28/7 THỨ TƯ TUẦN 17 TN

Xh 34,29-35; Mt 13,44-46.

CHÚA LÀ GIA NGHIỆP ĐỜI CON

“Anh trở về bán mọi của cải mà mua viên ngọc ấy”

Có một người, biết giá trị của viên ngọc quý kia, biết giá trị của kho báu trong ruộng kia, anh ta đã âm thầm bán hết gia sản mình, mà mua cho được viên ngọc, mua cho được thửa ruộng, để chính mình là chủ hữu. “Bán tất cả mọi của cải để mua cho bằng được...” là một chuỗi quyết tâm can đảm và phải vượt qua nhiều thách đố. Không hề đơn giản tí nào.

Chúa Giê-su chính là kho báu đã được chôn giấu trong ruộng đời này từ thuở đời đời, từ trong ý định đầy lòng thương xót cứu rỗi của Chúa Cha. Chúa muốn chúng ta đánh đổi tất cả của cải vật chất, tất cả danh vọng phù phàm, tất cả sự nghiệp tiêu tan chóng vánh này, để chiếm hữu cho bằng được Chúa Giê-su. Chúa Giê-su sẽ là tài sản, là gia nghiệp không bao giờ cạn kiệt. Chúa Giê-su đưa chúng ta vào sự sống của Thiên Chúa để chúng ta sẽ nên giàu có và hạnh phúc muôn đời.

Chúa muốn chúng ta can đảm buông bỏ những dục vọng thấp hèn, để cho cõi lòng mình trống rỗng ra, có chỗ cho Chúa Giê-su ngự trị. Chúa muốn chúng ta can đảm phát mãi tất cả những tài sản chóng vánh, lụi tàn ở đời này đi, để nhận lấy một tài sản ngàn thu quý giá là Chúa Giê-su. Mọi thứ sẽ qua đi, nhưng Chúa Giê-su luôn tồn tại và làm cho chúng ta tồn tại. Có được Chúa Giê-su, chúng ta có tất cả. Và đánh mất Chúa Giê-su, chúng ta mất tất cả. Đừng do dự hay nghi ngại, nhưng hãy tin tưởng đánh đổi tất cả để có Chúa Giê-su.

Các gia đình luôn cần khôn ngoan chọn lựa: chọn sống Tin Mừng Chúa Giê-su, hay sống theo ý riêng mình.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình cùng hát lên: “Chúa là gia nghiệp đời con. Xin ngài bảo toàn thân con. Vì ngoài Chúa ra con tìm đâu thấy hạnh phúc, và chỉ nơi Chúa con tìm thấy được nguồn vui. Chúa là gia nghiệp đời con”. Amen.

29/7 THÁNH NỮ MÁC-TA, LỄ NHỚ.

1Ga 4,7-16; Ga 11,19-27 (hoặc Lc 10,38-42).

CHU TOÀN VIỆC MÌNH, TÔN TRỌNG VIỆC NGƯỜI
“*Maria đã chọn phần tốt nhất*”. (Lc 10, 42)

Chúa Giê-su muốn dạy chúng ta về bài học phục vụ. Phục vụ người vì yêu thương người, phải là một sự phục vụ tinh tuyền, không vướng bận chút gì là vụ lợi, vì mình, trong ý nghĩ, lời nói, ánh mắt, cử chỉ. Phục vụ là sự dâng hiến hoàn toàn cho người mình yêu thương. Phục vụ là sự cho đi không so đo, không ganh tỵ, không tính toán, không kể đếm, không đòi đền đáp... Phục vụ là niềm vui thánh thiện của một tình yêu thanh thoát, nhưng rất hào phóng và cũng rất anh dũng. Hãy phục vụ theo gương Chúa Giê-su Ki-tô, phục vụ vì yêu và cho đi cho đến tận cùng.

Trong chúng ta, ai cũng muốn giữ lại cho mình vì sợ cho tất là mất tất. Có những người, vẻ ngoài thì phục vụ như là cho đi tất, nhưng trong lòng vẫn khao khát nhận lại ít là một lời khen, một ánh mắt biết ơn, ít là một quan tâm nhỏ, một đền đáp vô hình... Cũng có những người sẵn sàng hy sinh phục vụ, nhưng lại đòi hỏi người khác cùng phục vụ với mình, như mình, đòi hỏi người khác phải biết tới những hy sinh âm thầm của mình... Theo cách ấy, thì vẫn chưa phải là cho đi tất, hay đúng hơn “cho mười, giữ lại một”. Cô Matta nói với Chúa: “*Lạy Thầy, em con để con hầu hạ một mình mà Thầy không quan tâm sao? Xin Thầy bảo em con giúp con với*”. Matta quên rằng Maria phải làm việc của Maria là tiếp chuyện với Thầy. Và nàng đã chu toàn việc phục vụ của nàng với trọn tình yêu mến. Mỗi người một việc phục vụ. Hãy phục vụ hết mình, và đừng đòi hỏi người khác phải phục vụ như mình. Vợ chồng cũng nên nhớ: Đàn ông xây nhà, đàn bà xây mái ấm.

Lạy Chúa, xin cho mỗi người trong nhà biết chu toàn phần việc phục vụ của mình, biết tôn trọng phần việc phục vụ của người khác, cùng nhau xây dựng gia đình bình an. Amen.

29/7 THỨ NĂM TUẦN 17 TN

Kh 40, 14-19. 32-36; Mt 13, 47-53

TRONG CÁI GIỎ ĐỰNG ĐẦY TÌNH YÊU, ÂN SÙNG
“Cá tốt bỏ vào giỏ, còn cá xấu thì ném ra ngoài”. (Mt 13, 48)

Cá là nguồn dinh dưỡng quý cho con người. Cá làm cho bữa cơm thêm đậm đà. Nhớ chuyện năm chiếc bánh và hai con cá, nuôi cả ngàn người ăn. Nhớ chuyện Chúa Giê-su nướng cá trên biển, chờ các môn đệ đưa thuyền vào bờ ăn điếm tâm.

Nhưng cũng có những loại cá mà người ta không ăn được vì mang mầm độc, ăn có thể ngộ độc. Mầm độc do cá ăn những tạp chất trong biển, hoặc do những chất độc con người thải ra biển. Con người cũng vậy, do ăn phải những tư tưởng tạp tục như kiêu căng, gian dối, vô thần, duy vật, ích kỷ, hưởng thụ, hận thù, ghen ghét, dâm ô, hung dữ, khát máu... mà biến thành mối nguy hại đến sự an ninh phần hồn, phần xác của tha nhân. Cuộc sống của chúng ta bấy giờ vô dụng.

Nếu tư tưởng, lời nói, việc làm của chúng ta có thể làm cho tha nhân đau khổ bất an về phần xác, mất đức tin, ngã lòng trông cậy, phạm tội, không biết hối cải về phần hồn, thì chúng ta khác nào những con cá xấu, con cá mang mầm độc.

Sống trong một xã hội đầy sự dữ, sự ác, sự xấu, mầm độc bởi nhiễm khuẩn duy vật, vô thần, con người có thể giết chết linh hồn của nhau. Mỗi chúng ta phải nhờ Lời Chúa, nhờ Thánh Thể Chúa và ân sủng các bí tích làm lương thực nuôi dưỡng linh hồn chúng ta mới mong đứng vững được. Và, điều cần thiết nhất là, mỗi chúng ta, mỗi gia đình phải là những con cá tốt, có những suy nghĩ tốt, lời nói tốt, cử chỉ việc làm tốt, để mang lại nguồn dinh dưỡng siêu nhiên cho mọi người. Và bấy giờ, chúng ta được giữ lại trong cái giỏ đựng đầy tình yêu và ân sủng của Chúa, trong Nước của Thiên Chúa chí thiện.

Lạy Chúa, xin cho gia đình chúng con biết sống nhờ Lời Chúa và Thánh Thể Chúa để sống tốt, sống khỏe và nên nguồn dinh dưỡng tốt cho tha nhân giữa lòng đời này. Amen.

30/7 THỨ SÁU TUẦN 17 TN

Lv 23,1.4-11.15-16.27.34b-37; Mt 13,54-58.

CÁI TÂM THƯỜNG LÀM NÊN ĐIỀU VĨ ĐẠI

“Nào ông chẳng phải là con bác thợ mộc ư?”

Thiên Chúa dựng nên con người theo hình ảnh của Thiên Chúa. Nhưng, hậu quả của nguyên tội làm cho con người kiêu căng, nên, bây giờ, con người lại muốn dựng nên một Thiên Chúa theo hình ảnh loài người. Họ không muốn nhận ra Đức Giê-su là Đấng Thiên Sai, chỉ vì Người là con Bác Thợ Mộc, dẫu cho Người đã tỏ cho họ thấy sự khôn ngoan và quyền năng của Thiên Chúa nơi Người. Họ muốn thấy một Đấng Thiên Sai huy hoàng lộng lẫy hơn là một con người có nhân thân bé mọn, thấp hèn như thế. Họ muốn định hình cho Đấng Cứu Thế. Họ muốn dựng nên và tôn thờ một Thiên Chúa theo ý họ, theo ý kiêu căng, ngạo mạn của họ.

Thánh Vịnh 80 viết: *“Người chớ tôn thờ một Chúa nào khác” (Tv 80, 10)*. Hẳn là Thiên Chúa biết rõ lòng dạ con người, luôn muốn Thiên Chúa làm theo ý con người. Nhưng không, đường lối Chúa, tư tưởng Chúa không như đường lối, tư tưởng của con người. Thiên Chúa thực hiện điều vĩ đại trong chính cái mà người đời cho là tầm thường thấp bé nhất.

Còn các gia đình chúng ta thì sao? Có phải chúng ta cũng đã từng không nhận ra Chúa khi cầu xin mà không được theo ý mình; không đón tiếp Chúa nơi những người thấp hèn bé nhỏ nghèo khổ quanh ta; không nhận ra ơn Chúa trong lúc túng ngặt, bệnh tật, đau khổ. Và chỉ tin có Chúa, khi Người thỏa mãn những nhu cầu của chúng ta? Xin đừng xúc phạm đến Chúa nữa. Hãy nhận ra Chúa luôn hiện diện trong mỗi người, trong mỗi nhà để yêu chúng ta theo cách yêu của Chúa: yêu chúng ta và ban cho chúng ta phần rỗi đời đời.

Lạy Chúa, chúng con ngợi khen Chúa, vì Chúa đã ban Đức Giê-su cứu chuộc chúng con. Xin cho gia đình chúng con sống theo Lời Người và sống nhờ Thánh Thể Người. A men.

31/7 THỨ BẢY TUẦN 17 TN

Lv 25,1.8-17; Mt 14,1-12.

SỐNG VÀ LÀM CHỨNG CHO LỄ CÔNG CHÍNH

Herode sai người chặt đầu Gioan trong ngục

Người công chính phải bảo vệ điều công chính, phải mạnh dạn chống lại điều bất chính, phải mạnh dạn kêu gọi người bất chính trở lại con đường công chính. Ông Gioan Tiễn Hồ đã kêu gọi mọi người hãy sám hối, hãy dọn đường cho Chúa ngự đến. Nghĩa là, mọi người phải bỏ lối sống bất chính, và hãy sống công chính. Bởi vậy, dầu biết nguy hiểm khôn lường, nhưng ông cũng đã mạnh dạn kêu gọi Vua Herode sám hối, cụ thể là hãy chấm dứt ngay việc tương quan bất chính với Herodia, vợ của anh mình. Cái giá phải trả cho việc bảo vệ lễ công chính là ông đã bị bắt giam trong ngục và bị Herode sai người đi chặt đầu để làm vui lòng mẹ con Herodia. Vì chuyện thỏa mãn xác thịt với Herodia, lòng trí của Herode ra mê muội, không nghe lời mời gọi sám hối của Gioan, lại nghe và thực hiện theo ý của người đàn bà vừa là chủ mưu, vừa là tông phạm.

Lòng trí mê muội ấy, thời nay, nhan nhãn. Biết bao người vẫn cúi đầu làm nô lệ cho những bất chính: gian tham, dâm ô, ngoại tình, sống thử, ác độc, phá thai, giết người, bất chấp lời mời gọi của Giáo Hội, của Tin Mừng. Họ không muốn trở về đời sống công chính vì không đủ can đảm dứt khoát, lại còn tiếc nuôi những thỏa mãn dục vọng. Chúa muốn chúng ta: một là can đảm buông bỏ những gì là bất chính, hai là, mạnh dạn sống đời công chính, bảo vệ điều công chính, vì ơn cứu rỗi của mình và của mọi người. Đã đến lúc mỗi người trong nhà phải xem lại mình nằm trong danh sách những Herodia ác độc, những Herode mê muội đại dột, hay những Gioan công chính, hiên ngang làm chứng cho lễ công chính.

Lạy Chúa, xin cho gia đình chúng con biết xa lánh dịp tội, quyết tâm không phạm tội, và nhất là, quyết tâm sống công chính, can đảm làm chứng cho lễ công chính. A men.

***PM. CAO HUY HOÀNG
THÁNG 07 - 2021***